

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

AUDIENCJA GENERALNA

*Plac Świętego Piotra
Środa, 4 grudnia 2024 r.*

[Multimedia]

Poniższy tekst zawiera również nieprzeczytane fragmenty, które jednak należy rozumieć jako wygłoszone.

Cykl katechez. Duch i Oblubienica. Duch Święty prowadzi Lud Boży do Jezusa, naszej nadziei.

16. Głoszenie Ewangelii w Duchu Świętym. Duch Święty a ewangelizacja

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Po refleksji nad uświęcającym i charyzmatycznym działaniem Ducha Świętego, dzisiejszą katechezę poświęcamy kolejnemu aspektowi: *ewangelizacyjnemu działaniu Ducha Świętego*, czyli Jego roli w przepowiadaniu Kościoła.

Pierwszy List św. Piotra definiuje apostołów jako „tych, którzy głosili Ewangelię mocą (...) Ducha Świętego” (por. 1, 12). W tym wyrażeniu znajdujemy dwa konstytutywne elementy chrześcijańskiego przepowiadania: jego *treść*, którą jest Ewangelia, i jego *narzędzie*, którym jest Duch Święty. Powiedzmy coś o jednym i o drugim.

W Nowym Testamencie słowo „Ewangelia” ma dwa główne znaczenia. Może odnosić się do każdej z czterech kanonicznych Ewangelii: Mateusza, Marka, Łukasza i Jana, i w tym znaczeniu Ewangelię rozumie się jako dobrą nowinę głoszoną *przez* Jezusa podczas Jego życia ziemskiego. Po wydarzeniach paschalnych słowo „Ewangelia” nabiera nowego znaczenia dobrej nowiny o

Jezusie, a mianowicie misterium paschalnego śmierci i zmartwychwstania Pana. To właśnie Apostoł nazywa „Ewangelią”, gdy pisze: „nie wstydę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego” (Rz 1, 16).

Przepowiadanie Jezusa, a później Apostołów, zawiera również wszystkie moralne obowiązki wynikające z Ewangelii, poczynwszy od Dziesięciu Przykazań, a skończywszy na „nowym” przykazaniu miłości. Jeśli jednak nie chce się ponownie popaść w błąd potępiony przez Apostoła Pawła, polegający na przedkładaniu prawa nad łaskę i uczynków nad wiarę, trzeba zawsze zaczynać na nowo od głoszenia tego, co Chrystus uczynił dla nas. Dlatego w Adhortacji apostolskiej *Evangelii gaudium* tak bardzo kładzie się nacisk na pierwszą z tych dwóch rzeczy, to znaczy na *kerygmę*, czyli „głoszenie”, od którego zależy wszelkie zastosowanie moralne.

Istotnie, „w katechezie fundamentalną rolę odgrywa pierwsze przepowiadanie lub «*kerygma*», która powinna zajmować centralne miejsce w działalności ewangelizacyjnej i w każdej próbie odnowy kościelnej (...) Gdy mówimy, że to orędzie jest «pierwsze», nie oznacza to, że jest na początku, a potem się o nim zapomina, albo zastępuje się je innymi treściami, które je przewyższają. Jest pierwszym w sensie jakościowym, ponieważ jest *głównym* orędziem, tym, do którego trzeba stale powracać i słuchać na różne sposoby i które trzeba stale głosić podczas katechezy w tej czy innej formie, na wszystkich jej etapach i chwilach (...) Nie należy myśleć, że w katechezie rezygnuje się z *kerygmy* na rzecz formacji, która miałaby być bardziej «solidna». Nie ma nic bardziej solidnego, bardziej głębokiego, bardziej pewnego, bardziej treściwego i bardziej mądrego niż takie orędzie” (nn. [164-165](#)), czyli ta *kerygma*.

Do tej pory widzieliśmy treść chrześcijańskiego przepowiadania. Musimy jednak pamiętać również o *narzędziach* głoszenia. Ewangelia musi być głoszona „mocą Ducha Świętego” (1 P 1, 12). Kościół powinien czynić dokładnie to, co Jezus powiedział na początku swojej działalności publicznej: „Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę” (Łk 4, 18). *Głoszenie z namaszczeniem Ducha Świętego* oznacza przekazywanie, wraz z ideami i doktryną, życia i przekonania naszej wiary. Oznacza to opieranie się nie na „uwodzących przekonywaniem słowach mądrości, lecz na ukazywaniu ducha i mocy” (por. 1 Kor 2, 4), jak napisał św. Paweł.

Łatwo powiedzieć – można by wysunąć obiekcję – ale jak stosować to w praktyce, jeśli nie zależy to od nas, lecz od zstąpienia Ducha Świętego? W rzeczywistości jest jedna rzecz, która zależy od nas, a właściwie dwie, o których krótko wspomnę. Pierwszą z nich jest *modlitwa*. Duch Święty zstępuje na tego, który się modli, ponieważ Ojciec niebieski – jak napisano – „udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą” (Łk 11, 13), zwłaszcza jeśli proszą Go o głoszenie Ewangelii Jego Syna! Biada, gdyby ktoś głosił bez modlitwy! Staje się on wówczas tym, co Apostoł nazywa „miedzią brzęczącą i cymbałami brzmiącymi” (por. 1 Kor 13, 1).

Zatem pierwszą rzeczą, która zależy od nas, jest modlitwa, aby przyszedł Duch Święty. Drugą jest

to, aby *nie* *chcieć* *głosić* *siebie*, *lecz* *Pana* *Jezusa* (por. 2 Kor 4, 5).

Dotyczy to kaznodziejstwa. Niekiedy bywają długie kazania, 20-minutowe, 30-minutowe... Ale proszę, kaznodzieje mają przekazywać ideę, uczucie i wezwanie do działania. Po ośmiu minutach kazanie rozmywa się, przestaje być rozumiane. I to mówię kaznodziejom... [oklaski] Widzę, że wam się to podoba! Czasami widzimy ludzi, którzy po rozpoczęciu kazania wychodzą na zewnątrz zapalić papierosa, a potem wracają. Bardzo proszę, kazanie musi być ideą, uczuciem i propozycją działania. I nigdy nie przekraczać dziesięciu minut. To bardzo ważne.

Drugą rzeczą, o której mówiłem, jest to, by nie głosić siebie, ale Pana. Nie trzeba tego rozwijać, ponieważ każdy zaangażowany w ewangelizację dobrze wie, co to znaczy, w praktyce, nie głosić siebie. Ograniczę się do szczególnego zastosowania tego wymogu. Nie *chcieć* *głosić* *siebie* samych oznacza również nie dawać zawsze pierwszeństwa inicjatywom duszpasterskim promowanym przez siebie i związanym ze swoim imieniem, ale chętnie współpracować, jeśli jest to pożądane, z inicjatywami wspólnotowymi lub powierzonymi nam na mocy posłuszeństwa.

Niech Duch Święty pomaga nam, towarzyszy nam i nauczy Kościół głosić w ten sposób Ewangelię współczesnym mężczyznom i kobietom! Dziękuję!

Pozdrowienie

Saluto cordialmente i polacchi. Domenica prossima in Polonia si celebrerà la XXV Giornata della preghiera e dell'aiuto materiale per la Chiesa dell'Est. Ringrazio tutti coloro che sostengono con la preghiera e le offerte la Chiesa in quei territori, specialmente in Ucraina, martoriata dalla guerra. Vi benedico di cuore!

Pozdrawiam serdecznie Polaków. W najbliższą niedzielę w Polsce obchodzony będzie XXV Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie. Dziękuję wszystkim, którzy modlitwą i ofiarą wspierają tamtejszy Kościół, a szczególnie na udręczonej wojną Ukrainie. Z serca wam błogosławie!

Streszczenie katechezy Ojca Świętego

Dziś mówimy o ewangelizacyjnym działaniu Ducha Świętego, czyli Jego roli w przepowiadaniu Kościoła. Na chrześcijańskie przepowiadanie składają się dwa konstytutywne elementy: jego treść, czyli Ewangelia, i sprawca, którym jest Duch Święty. W działalności ewangelizacyjnej centralne miejsce powinna zajmować *kerygma*, czyli „głoszenie”. Ewangelia zaś musi być

głoszona „mocą Ducha Świętego”, który zstępuje na tego, kto się modli. Musimy pamiętać więc o modlitwie, a także o tym, aby głosić Jezusa, a nie siebie, nie skupiać się tylko na własnych inicjatywach, ale na współpracy we wspólnocie.